

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/54/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7220011561
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7220011561.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci proti obžalovanému Ing. R. J. Y., pre zločin ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. septembra 2021, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 21.7.2021, sp. zn. 4T/79/2020 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d),e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovanému Ing. R. J. Y., nar. XX.X.XXXX v N., trvale bytom N., ul. Z. X, t.č. vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Košice ukladá podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 5 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre účely výkonu trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného Ing. R. J. Y..

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutý rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného Ing. R. J. Y. za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v N.Š. na ul. Z. Č.. X pred Y. „Dr.W.“ dňa 28.9.2020 v čase okolo 21.00 hod. v stave opitosti pristúpil odzadu k poškodenému B. Z. a následne ho bodol vreckovým nožom s nápisom „S. J.“ o dĺžke čepele približne 6 cm do oblasti krku, čím poškodenému B. Z. spôsobil zranenie, a to bodnú ranu na prednej ploche krku v oblasti nad štítnou chrupavkou veľkosti cca 2 cm prenikajúcou do hĺbky nie viac ako 2,5 cm s krvácaním a krvnou podliatinou veľkosti v priečnom reze 6 x 3 cm smerom zhora dole, veľkosti 6 cm s poranením ľavého laloka štítnej žľazy s dobou liečenia do 3 týždňov, pričom vzhľadom na miesto bodnutia, intenzitu a spôsob použitia noža len v dôsledku náhody nedošlo k zasiahnutiu dôležitého orgánu, a to veľkých ciev a žíl krku.

Za to okresný súd uložil obžalovanému podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 5 (piatich) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to 1 ks skladacieho noža s nápisom Elite Force.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti O. E. B., F.M.. M. M. B.I. H. X, Z. - W. Č. B., IČO: XX XXX XXX škodu vo výške 1.391,05 eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal poškodeného B. Z., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom N., U.. L. XX s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásil odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine a treste a okresný prokurátor proti výroku o treste. Okresný prokurátor v písomných dôvodoch podaného opravného prostriedku poukázal na to, že obžalovaný už bol skôr odsúdený za zločin a to rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 5T/55/2019, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 48 mesiacov, t.j. do 7.11.2023 za súčasného uloženia probačného dohľadu. Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu v takom prípade sa ustanovenie odsek 7 nepoužije. Prokurátor je toho názoru, že súd mal ukladať trest podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák., nakoľko žalovaného zločinu sa dopustil po tom, ako bol odsúdený za predchádzajúci zločin, a to zločin skrátene dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. Dolná hranica trestnej sadzby sa teda mala upraviť minimálne na 7 rokov, z čoho je zrejme, že uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov je v rozpore s ustanovením § 38 ods. 5 Tr. zák. Navrhol preto zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pri nezmenenom výroku o vine a náhrade škody uložiť obžalovanému popri treste prepadnutia veci aj úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov.

Obžalovaný v písomných dôvodoch podaného odvolania namietal skutkové a právne závery okresného súdu. Zvýraznil, že rozsudok súdu prvého stupňa považuje za nezákonný a arbitrárny. Súd prvého stupňa pochybil jednak pri hodnotení dôkazov, čo malo zásadný vplyv na rozhodnutie o jeho vine a treste. V týchto súvislostiach poukázal na útočnú zbraň, ktorá podľa jeho názoru nie je dôkazom, ktorý bol vykonaný zákonným spôsobom, pretože pri jeho zabezpečení, resp. zadovážení bol hrubo porušený zákon. Rovnako tak k zraneniam poškodeného, ako aj vo vzťahu k znaleckému posudku MUDr. E. M., PhD. uviedol, že tak znalec, ako aj všetky lekárske správy popisujú zranenie poškodeného v oblasti nad štítnou chrupavkou. Práve takto popísané miesto nezodpovedá výpovedi znalca na hlavnom pojednávaní, ktorý zranenie popisuje odlišne, a to pod chrupavkou a rovnako tak aj k spôsobu vedenia útoku, ktorý nebol v rámci hodnotenia súdom objektívne posúdený. S poukazom na uvedené je preto dôvodné odlišne posúdiť kvalifikáciu skutku v časti ublíženia na zdraví. Okresný súd nesprávne kvalifikoval skutok ako pokus ťažkej ujmy, a pritom poškodený utrpel ľahké zranenia. Práve znalecké dokazovanie malo odhaliť následok jeho konania, čo sa v reále znaleckým dokazovaním nepreukázalo. Na základe vyššie uvedeného preto navrhol zrušiť prvostupňový rozsudok pre jeho zrejmu nesprávnosť a nezákonnosť, ako i pre podstatné chyby konania a prvostupňového súdu vec vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodeného, svedkov, znaleckým dokazovaním a ostatnými listinnými dôkazmi, na základe ktorých uznal obžalovaného Ing. R. J.U. Y. za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 155 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Svoj záver o vine obžalovaného oprel predovšetkým o výpoveď poškodeného, ktorý zreteľne a súvisle sa vyjadroval ku okolnostiam, za ktorých došlo k útoku obžalovaného na jeho osobu. Túto

výpoveď poškodeného potvrdil aj svedok G. Š., ktorý bol priamym svedkom, bol prítomný pri útoku a bezprostredne po ňom videl zranenia na poškodenom. Zasahujúci policajti potvrdili miesto činu, opísali a vysvetlili akým spôsobom počas bezpečnostnej prehliadky bol zaistený nôž obžalovaného. Zasahujúci policajť Y. W. tieto skutočnosti popísal na hlavnom pojednávaní veľmi presne, uviedol, o aký nôž sa jednalo s tým, že nôž bol celý od krvi.

Zo záverov znaleckého posudku vypracovaného znalcom MUDr. E. M., PhD. vyplýva, že k útoku muselo dôjsť väčšou intenzitou, pretože nôž prepichol kožu, to znamená, muselo dôjsť k vyvinutiu väčšej fyzickej sily, aby došlo k poraneniu a len preto, že nedošlo k veľmi veľkej intenzite, nedošlo k poškodeniu priedušnice, pažeráka a veľkých ciev krku. Znamená to, že obžalovaný útočil na životne dôležitý orgán a jeho úmyslom bolo poškodiť zdravie poškodeného.

Zo znaleckého posudku znalca Doc. MUDr. R. X., PhD. z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria je zrejmé, že obžalovaný netrpel žiadnou duševnou poruchou a vedel ovládať svoje konanie a rozpoznať nebezpečenstvo tohto konania. V prípade, že bola rozpoznávacía a ovládacia schopnosť v čase spáchania skutku zmenšená, bolo tomu tak iba preto, že obžalovaný požil alkohol, teda z hľadiska trestnej zodpovednosti je táto skutočnosť právne irelevantná. Obžalovaný si bol vedomý toho, že užil 1 tbl lieku Neurol a napriek tomu požil alkoholické nápoje, pričom jeho vyjadrenie, že síce vedel, že môže vzniknúť reakcia, ale nevedel presne aká, aj odvolací súd považoval za tendenčné.

Rovnako aj obranu obžalovaného, že došlo k zámene noža, ktorý bol použitý na útok za iný nôž považoval odvolací súd za účelovú, pretože z listinných dôkazov jednoznačne vyplýva, že nôž, ktorý bol zaistený, a ktorý sa nachádza vo vyšetrovacom spise je ten, ktorý bol obžalovanému odobratý a zaistený.

Výsledky vykonaného dokazovania umožňujú bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že obžalovaný v N. I. U. Z. Č.. X pred Lekárňou „X.W.“ dňa 28.9.2020 v čase okolo 21.00 hod. v stave opitosti pristúpil odzadu k poškodenému B. Z. a následne ho bodol vreckovým nožom s nápisom „ELITE FORCE“ o dĺžke čepele približne 6 cm do oblasti krku, čím poškodenému B. Z. spôsobil zranenie, a to bodnú ranu na prednej ploche krku v oblasti nad štítnou chrupavkou veľkosti cca 2 cm prenikajúcou do hĺbky nie viac ako 2,5 cm s krvácaním a krvnou podliatinou veľkosti v priečnom reze 6 x 3 cm smerom zhora dole, veľkosti 6 cm s poranením ľavého laloka štítnej žľazy s dobou liečenia do 3 týždňov, pričom vzhľadom na miesto bodnutia, intenzitu a spôsob použitia noža len v dôsledku náhody nedošlo k zasiahnutiu dôležitého orgánu, a to veľkých ciev a žíl krku, čím svojim konaním po stránke subjektívnej aj objektívnej naplnil všetky zákonné znaky zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zák., keď úmyselne ublížil na zdraví poškodenému B. Z. a činu sa dopustil na mieste verejnosti prístupnom, a to závažnejším spôsobom konania, t.j. so zbraňou. Konal v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zák., o čom svedčí spôsob, akým k útoku došlo a cielené namierenie zbrane na krk poškodeného ako na životne dôležitý orgán, pričom konal pod vplyvom alkoholu.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku, a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia. Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku (čo možno usúdiť z podaného odvolania), nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa. Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozvedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, precíznym a erudovaným spôsobom vyhodnotil i prípravné konanie, ktoré predchádzalo podaniu obžaloby, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na

to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery. Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992).

V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Odvolací súd sa však nestotožnil s rozhodnutím okresného súdu vo vzťahu k výroku o uloženom treste. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ jedenkrát súdne trestaný, a to za zločin skrátania dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 3 Tr. zák., za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov so skúšobnou dobou 48 mesiacov, t.j. do 7.11.2023 za súčasného uloženia probačného dohľadu.

Podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu, v takom prípade sa ustanovenie odsek 7 nepoužije.

Vzhľadom na vyššie uvedené odsúdenie, ako i citované zákonné ustanovenie odvolací súd sa stotožnil s odvolacími námietkami okresného prokurátora, a keďže obžalovaný sa teraz posudzovaného zločinu dopustil po tom, čo už bol v minulosti za zločin odsúdený, aj keď sa jednalo druho o inú trestnú činnosť, uložil obžalovanému za použitia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov, teda na dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby zvýšenej o jednu polovicu, pretože takýto trest považoval za zákonný a primeraný, a ktorý splní svoj účel a to tak z hľadiska individuálnej, ako aj generálnej prevencie. Obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Inak napadnutý rozsudok zostal nezmenený. Keďže odvolanie obžalovaného považoval za nedôvodné, preto ho postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.